

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Harmonitzar l'antic i el nou (I)

Curs de Lideratge pastoral, febrer-març 2017

El curs 2011-2012 vàrem iniciar la primera Visita Pastoral a la nostra diòcesi. En un sentit ampli, els bisbes fan contínuament visita pastoral, perquè al llarg de tot el curs visiten les parròquies i les comunitats de la diòcesi per diferents motius: confirmacions, festes majors, conferències, inauguracions, etc. Però es tractava de la Visita Pastoral canònica, en sentit estricte, a la que fan referència tant el Codi de Dret Canònic com el Directori per al ministeri pastoral dels bisbes, que recorda l'obligació que tenen de visitar la seva diòcesi cada any, del tot o en part, de manera que almenys cada cinc anys visiti la diòcesi sencera, personalment o per mitjà dels seus col·laboradors que puguin realitzar aquest servei.

Justament del curs 2011-2012 al 2015-2016, amb la col·laboració de Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, vàrem recórrer tota la diòcesi, visitant dos arxiprestats cada curs. El curs passat, 2016-2017, l'hem dedicat a analitzar i reflexionar sobre aquesta primera visita pastoral general per a tornar a realitzar-la, amb totes les millores possibles a partir de l'experiència i la reflexió de tots. I aquest nou curs iniciarem la segona

Visita Pastoral, començant pels arxiprestats de Terrassa i de Granollers.

A la reflexió sobre aquesta experiència de la vida pastoral de les parròquies i comunitats s'hi ha sumat enguany la realització del Curs de Lideratge Pastoral impartit per un equip de professors d'ESADE, en el que varen participar 35 sacerdots de la diòcesi amb molt de profit, i la lectura que hem anat fent de diferents llibres de pastoral. D'una banda els que procedeixen d'experiències d'Amèrica del Nord, amb una difusió creixent sobretot entre els sacerdots joves, d'autors com James Mallon, Michael White, Tom Corcoran, Rick Warren i d'altres. D'altra banda, els procedents de l'àmbit europeu, particularment d'Itàlia: Mons. Franco Giulio Brambilla, Andrea Brugnoli, Sergio Lanza, Giovanni Villata, Tiziana Ciampolini, etc. Això sense oblidar un llibre titulat *Parròquia evangelitzadora* que recull tot el material aportat en el Congrés que portava el mateix nom, celebrat a Madrid de l'11 al 13 de novembre de 1988, dintre del Pla d'Acció Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola: «Anunciar Jesucrist en el nostre món amb obres i paraules», en el que es va tractar amb am-

plitud i profunditat la urgència de passar d'una parròquia de manteniment a una parròquia evangelitzadora.

Reflexionant sobre aquestes qüestions em vingué a la memòria la imatge amb la que Jesús conclou el discurs de les paràboles que recull l'evangelista Mateu: el pare de família que treu del seu cofre joies noves i antigues, segons les necessitats de cada moment. El capítol tretze de l'Evangeli de sant Mateu es compon d'una col·lecció de set paràboles —la del sembrador, el jull, la mostassa, el llevat, el tresor i la perla amagats, i la xarxa que arreplega de tot—. També conté explicacions de les paràboles del sembrador i del jull, i textos intermedis instructius. La col·lecció té una conclusió que recapitula i presenta la perspectiva que l'evangelista vol donar a tot el capítol: «¿Ho heu entès tot això?». Ells li responen: «Sí». Ell els diu: «Mireu, doncs: els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues» (Mt 13,51-52).

En cartes dominicals properes continuarem aquesta reflexió.

ENTREVISTA

Intimar amb Jesucrist

JOSEP MANUEL VALLEJO

«Em vaig fer religiós perquè ho porto gravat a les entranyes des del si de la mare, i en el carisma franciscà he trobat el meu lloc». Aquesta és la raó per la qual fra Josep Manuel Vallejo va optar per la vida religiosa. Es dedica, sobretot, a la divulgació bíblica i al conreu de l'espiritualitat. Dirigeix la revista *Catalunya Franciscana*. Ahir va impartir la conferència «L'amor no es mereix. Un dia amb Jesús de Natza-ret», a l'URC-CEVRE.

Què és allò específic d'un religiós?

Allò essencial per a un religiós és *estar amb Jesús* (Mc 3,14), intimar amb Ell, conèixer-lo, parlar-hi sovint. També és important compartir la vida dels pobres, viure en comunitat, col·laborar a fer present el Regne... Però l'essencial és la fascinació per Jesús, tenir el cor del tot enamorat de la seva Persona; d'aquí el celibat. Perquè no es tracta de fer moltes coses, sinó d'irradiar.

Com és aquest contacte íntim amb Jesús?

Fascinant, joiós, pacificador. Et fa sentir plenament estimat, et fa sentir sòlid... És clar que hi ha dies de tot. Però la lectura orant, lenta i atenta de les seves actituds en l'Evangeli em sedueix, m'admira, em treu de mi mateix, m'eixampla l'horitzó, em posa en la veritat, em dóna seguretat i valentia per actuar sense dependre del que diran, em contagia la seva mansuetud davant les agressions... No necessites res més.

Què us mou a donar la vida per Jesucrist?

L'experiència de la sobreabundància del seu Amor (Zaqueu, Canà, multiplicació dels pans, Joan 21, el rentament de peus...) fa que brolli l'agraïment pel do rebut i la disponibilitat per servir: «Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet?» (Sl 116). Aquest amor a Jesucrist va creixent a poc a poc d'una pietat més afectiva i sentimental a un amor fidel, més despul·lat, que no depèn tant del sentiment. Els dolors de la vida i les agressions dels altres t'hi ajuden molt.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Quan la vida esdevé testimoni

Aquests darrers mesos han mort persones properes i amigues que havien treballat molt per l'escoltisme catòlic. Havien esdevingut referents per al moviment i per a tots els seus membres, especialment els caps. Sabien que educar, també en el lleure, és un compromís que demana als educadors rigor, exigència i projectes globals clars i definits. No pas per sotmetre els nois i les noies a l'esclavatge d'una norma, sinó per tal que el seu creixement avanci per un camí que mena a algun lloc i no els deixi perduts en un bosc sense orientació ni capacitat d'orientar-se. Eren persones que s'esforçaven en el coneixement de la realitat i de les seves demandes, en la classificació dels objectius, en la programació acurada de camins de resposta. Tasca sovint desagraïda i no sempre prou valorada...; però com ens lamentem tots, a la llarga, quan no hi són! Perquè és un esforç que té sentit, una condició absolutament necessària —per bé que no suficient— en qualsevol acció educativa.

És, alhora, una veritat confirmada a bastament per la història, que la clau de l'èxit d'un moviment educatiu en el lleure reposa sobre la qualitat humana

i la capacitat tècnica dels seus caps, monitors i responsables. Cada vegada hem d'exigir-nos més en aquest punt. Fer-ho és un servei que es fa als caps i monitors i, especialment, als nois i les noies. Es tracta d'articular els coneixements amb el testimoni personal de qui vol fer presents uns valors que donen sentit a la seva vida i pels quals ha optat lliurement.

Natura, país, Déu... eren idees força per a aquests educadors traspassats. Atents sempre a les persones i als moments històrics. Avui segueixen sent necessaris els mestratges d'aquests homes i dones, els nostres caps i monitors que, amb la seva manera de fer i actuar, ens van ensenyant que és possible viure més humanament, també més evangèlicament. Aquests homes i dones ens han estat decisius, no tant per les coses que n'hem après —que també, sens dubte— ni pels cursos que ens han adreçat, sinó perquè la seva vida ens ha estat un testimoni de coherència i compromís. Ens han marcat, en definitiva, per la seva honestat, amb el seu testimoni vital, sovint sense que ells mateixos ho sabessin.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Rosario, «potente instrumento» de oración

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«El Rosario es la oración que acompaña siempre mi vida; también es la oración de los sencillos y de los santos... es la oración de mi corazón», compartió el Papa en su cuenta de Twitter.

Deporte, estudio, arte, quehaceres cotidianos exigen reiteración para conseguir pericia. El murmullo de las aguas del río transmite serenidad. Los recuerdos saludables mueven a la acción serena y auténtica. Recordar, contemplar, asimilar, reposar, da paz y firmeza, equilibrio entre la unidad y la creatividad.

«El Rosario es un instrumento potente que trae paz a nuestros corazones, a la Iglesia y al mundo», nos dice el Papa.

«Mientras repetimos *Ave María*, meditamos los misterios de la vida de Cristo. Esta sencilla oración nos ayuda a contemplar todo aquello que Dios, en su amor, ha hecho por nosotros y por nuestra salvación.»

«María es la Madre que muestra el camino que estamos llamados a recorrer para ser verdaderos discípulos de Jesús.»

«Queridos jóvenes, —anima Francisco—, cultiven la devoción a la Madre de Dios con el rezo cotidiano del Rosario; queridos enfermos, sientan la cercanía de María de Nazaret, en especial en la hora de cruz; y ustedes, queridos recién casados, recién para que nunca falte en su hogar el amor y el respeto recíproco.»

Lectures de la missa diària i santoral

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Jn 1,1-2,1-11 / Sl: Jn 2,3.4.5.8 / Lc 10,25-37]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund. Sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / Sl 129 / Lc 10,38-42].

Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana. Sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / Sl 85 / Lc 11,1-4].

Santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851). Sant Germà, bisbe i mr. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963).

12. □ † Dijous [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28].

Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó. Sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Divendres [Jl 1,13-15; 2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26].

Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Dissabte [Jl 3,12-21 / Sl 96 / Lc 11,27-28].

Sant Calixt I, papa (217-222) i mr. Sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. ■ † Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14 (o bé: 22,1-10)]. Mare de Déu de la Bonanova. Sta. Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. St. Bru, bisbe; Sta. Tecla, abadessa.

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meua vinya. ¿Què podia fer per ella que no ho hagi fet? ¿Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meua vinya: li traure la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaran, hi creixeran argelagues i cards, i manarà als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

Un cep vau portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadius. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R.

¿Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qualsevol vianant? / Hi entren els senglers a devastar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble:

«Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?»

Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema». Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

Lectura del libro de Isaïes (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella.

La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalíes / y se la coman las alimañas? R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fija te, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios del universo, restáuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

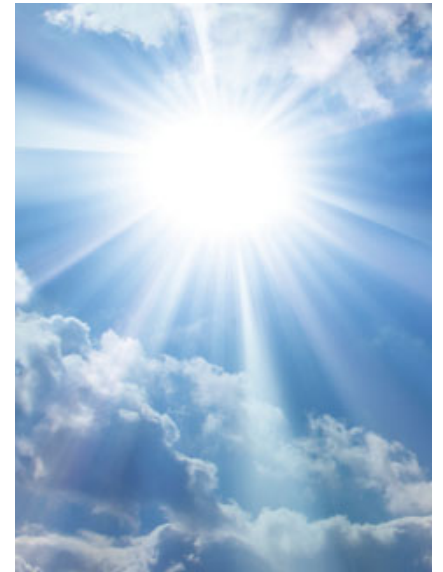
Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponédlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos, envió sus criados a los labradores para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearon. Envié de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: "Tendrán respeto a mi hijo". Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: "Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia". Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

El desencís de Déu

P. JAUME SIDERA, claretià

El poema tan bonic sobre l'amat i la vinya expressa també un profund desencís de Déu. N'esperava bon raïm i només hi troba raïms agres. ¿Què podia fer per ella que no hagi fet? N'esperava justícia i només sent el clam dels oprimits.

Jesús aplica el poema de la vinya al poble d'Israel. Els profetes que Déu els envià foren sistemàticament maltractats, escarnits, assassinats... I acostumat a dir que no, quan Déu li envia el seu Fill, el poble d'Israel no el reconeix i el crucifica.

Quina llàstima! Però compte! No ens miréssim la reacció del poble d'Israel com si no ens afectés. Fixem-nos en la nostra reacció com a poble de Déu a Europa, a Catalunya, a la nostra ciutat. ¿No mereixem que ens prengui la poca fe que tenim i la doni a uns altres potser més humils, més necessitats, més agraïts i generosos? Tenim moltes esglésies i catedrals grans, espaioses i boniques... però buides. No les ocuparien amb més dignitat altra gent que no té on celebrar el seu culte o les seves oracions?

Repetim la pregària del salm: «Déu de l'univers, visiteu aquesta vinya. Feu-nos veure la claror de la vostra mirada i serem salvats.»

I ara fem nostra l'exhortació de sant Pau als cristians de Filips: Mantinguem el cap i el cor en pau. Aprenguem a pregar. Siguem agraïts. Demostrem els valors que inspiren la nostra vida cristiana. És nostre tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Potser així la nostra vinya donarà el fruit que Déu espera de nosaltres i es farà de tants motius de desencís.

Escoltem la paraula de Déu, i de part nostra donem-li els fruits de bondat, de justícia i de pau que té dret a esperar de nosaltres i que el nostre món necessita.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 7, a les 11 h. Missa de la Mare de Déu del Roser al Monestir de Sant Domènec (Dominiques) a Sant Cugat del Vallès. / **A les 20 h,** inici de ministeri de Rector de Mn. Francesc Jordana a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès.

Aquest diumenge 8, a les 11 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. Albert Quílez a la parròquia de Sant Muç de Cànoves. / **A les 12.30 h,** inici de ministeri de Rector de Mn. Albert Quílez a la parròquia de Santa Maria de Cardedeu.

Dilluns 9, a les 11 h, recés d'inici de curs per al clergat al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Del dimecres 11 al dissabte 14. Participa en el XVI Encuentro Interamericano del Grupo Latinoamericano del movimiento Cursillos de Cristiandad a Talca (Xile) i hi pronuncia una conferència.

Diumenge 15, a les 18 h. Ordenació de dos preveres a la Catedral.

Notícies

La imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fátima visità la diòcesi de Terrassa. El dimecres 13 de setembre, a les 4 de la tarda, la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fátima arribà a la parròquia de Sant Pere de Terrassa i fou rebuda per Mn. Antoni Deulofeu, Rector. A 2/4 de 8 del vespre, Mons. Cristau, Bisbe auxiliar, presidí a la plaça la Missa concelebrada per diversos preveres. Després tingué lloc la processó de les torxes i el Rosari. Posteriorment visità diverses parròquies, escoles i comunitats.

Inici de curs en el Seminari de Terrassa. El 19 de setembre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa d'inauguració de

curs en el Seminari Diocesà de Terrassa (situat a Valldoreix). En acabar, va tenir lloc l'acolliment de 5 nous seminaristes. El Sr. Bisbe va lliurar-los públicament la Litúrgia de les Hores i el Rosari. Enguany han començat curs 23 seminaristes.

En la pau de Crist.

El Sr. Jaume Sala Maltas, que va ser Delegat episcopal d'Economia i Ecònom (2008-2014) i Delegat episcopal de Patrimoni Cultural (2008-2010) i membre de diferents Consells diocesans, morí a Granollers el 19 de setembre a l'edat de 73 anys, confortat amb els sagraments de l'Església.

Agenda

Ordenació presbiteral. Aquest diumenge 15 d'octubre, a les 18 h, a la Catedral del Sant Esperit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ordena de preveres Mn. Carlos Valenciano de Mendiolaza i Llobet i Mn. Víctor Galindo Macario, diaques.

20 anys de Schoenstatt a Valldoreix. Divendres 13 d'octubre, de 20.30 a 21.30 h: Vetlla d'acolliment; dissabte 14, a les 12.30 h: Missa presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa. Adreça: Passeig del Prat 10, Valldoreix (Sant Cugat del Vallès).

Festa de Sant Galderic. Dissabte 14 d'octubre, a les 20 h, a la parròquia de Sant Josep de Terrassa: Missa i entrega de les ajudes econòmiques de la Fundació Sant Galderic.

Catequesi especial de l'Arxiprestat de Terrassa. Inici de curs el dissabte 21 d'octubre, a les 12 h. Lloc: Parròquia de Sant Cristòfor (Can Anglada), Terrassa.

Pregària a l'estil de Taizé. Diumenge 22 d'octubre, a les 7 de la tarda. Lloc: Parròquia de Santa Maria de Rubí.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Armonizar lo antiguo y lo nuevo (I)

El curso 2011-2012 iniciamos la primera Visita Pastoral a nuestra diócesis. En un sentido amplio, los obispos hacen continuamente visita pastoral, porque a largo del curso visitan las parroquias y comunidades de la diócesis por diferentes motivos: confirmaciones, fiestas mayores, charlas, inauguraciones, etc. Pero se trataba de la Visita Pastoral canónica, en sentido estricto, a la que se refieren tanto el Código de Derecho Canónico como el Directorio para el ministerio pastoral de los obispos, que recuerda la obligación que tienen de visitar su diócesis cada año, total o parcialmente, de modo que al menos cada cinco años visite la diócesis entera, personalmente o por medio de sus colaboradores que pueden realizar este servicio. Justamente del curso 2011-2012 al 2015-2016, con la colaboración de

Mons. Salvador Cristau, Obispo auxiliar, recorrimos toda la diócesis, visitando dos arciprestazgos cada curso. El curso pasado, 2016-2017, lo hemos dedicado a analizar y reflexionar sobre esta primera visita pastoral general para volver a realizarla, con todas las mejoras posibles a partir de la experiencia y de la reflexión de todos. Y en este nuevo curso iniciaremos la segunda Visita Pastoral, comenzando por los arciprestazgos de Terrassa y Granollers.

A la reflexión sobre esta experiencia de la vida pastoral de las parroquias y comunidades se ha sumado en este año la realización del Curso de Liderazgo Pastoral, impartido por un equipo de profesores de ESADE, en el que participaron 35 sacerdotes de la diócesis con gran aprovechamiento, y la lectura que hemos ido rea-

lizando de diferentes libros de pastoral. Por un lado los que proceden de experiencias de América del Norte, con una difusión creciente sobre todo entre los sacerdotes jóvenes, de autores como James Mallon, Michael White, Tom Corcoran, Rick Warren, y otros. Por otro lado, los procedentes del ámbito europeo, particularmente de Italia: Mons. Franco Giulio Brambilla, Andrea Brugnoli, Sergio Lanza, Giovanni Villata, Tiziana Ciampolini, etc. Eso sin olvidar un libro titulado *Parroquia Evangelizadora*, que recoge todo el material aportado en el Congreso que llevaba el mismo nombre, celebrado en Madrid del 11 al 13 de noviembre de 1988, dentro del Plan de Acción Pastoral de la Conferencia Episcopal Española: «Anunciar a Jesucristo en nuestro mundo con obras y palabras», en el que ya se abordó con am-

plitud y profundidad la urgencia de pasar de una parroquia de mantenimiento a una parroquia evangelizadora.

Reflexionando sobre estas cuestiones me vino al pensamiento la imagen con la que Jesús concluye el discurso de las parábolas que recoge el evangelista Mateo: el padre de familia que saca del arcón de casa lo antiguo y lo nuevo, según las necesidades de cada momento. El capítulo trece del Evangelio de san Mateo se compone de una colección de siete parábolas —la del sembrador, la cizaña, la mostaza, la levadura, el tesoro y la perla escondidos, y la red barreada—. Asimismo, contiene explicaciones de las parábolas del sembrador y de la cizaña, y textos intermedios instructivos. La colección tiene una conclusión que recapitula y presenta la perspectiva que el evangelista quiere dar a todo el capítulo: «¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo.» (Mt 13,51-52).

En próximas cartas dominicales continuaremos esta reflexión.